

05-08-2025

Internetconsultatie Convenant dierwaardige veehouderij.

Inhoudelijke reactie op een aantal punten, vooral gericht op het onderdeel rundvee.

Op zich een loffelijk streven om het welzijn van dieren zo veel mogelijk te bevorderen. Kanttekening daarbij is dat de mening over wat dan precies diervriendelijk of dierwaardig is aan aspecten blijkt gezien de geschiedenis nogal aan verandering onderhevig. Om een voorbeeld te noemen: 100 jaar geleden meende men oprecht dat het beter was dat de runderen het warm hadden, met als gevolg bedompte grupstallen etcetera. De diverse punten zoals voorgesteld zijn in dat licht enigszins subjectief en daardoor valt er wel wat op af te dingen.

Per onderdeel:

1. Verbod op onthoornen. Niet mee eens om te verbieden. Wij zijn er in het verleden mee gestopt en dat heeft ons in 7 jaar tijd 5 dode pinken gekost omdat ze elkaar dusdanig verwonden dat herstel niet mogelijk was of dat ze op andere manieren overleden. Dat hebben we bij onthoornde dieren nooit gehad. En het was in verschillende huisvestingssituaties dus daar viel het in veel mindere mate aan toe te schrijven. Bovendien: als andere onderdelen zoals huisvestingsaanpassingen door bijvoorbeeld de vergunningverlening niet mogelijk zijn kunnen dergelijke verboden geen doorgang vinden.
2. Verbod op aanbinden. Niet mee eens, stel op zijn minst een uitsterfconstructie voor. Geen nieuwvestiging, maar huidige grupstallen mogen in gebruik blijven, ook bij eventuele verplaatsing.
3. Beschikbare oppervlakte. Niet mogelijk wanneer bijvoorbeeld vergunningverlening niet op gang komt of aanpassingen door andere oorzaken bemoeilijkt worden.
4. Ondergrond. Ook dat is onderhevig aan wijzigende inzichten. Potstallen zouden zo welzijnsvriendelijk zijn, maar de zuivelverwerkers werden bang voor hitteresistente bacteriën. En goedgekeurde vloeren worden door de rechtspraak zomaar verboden. Dat soort dingen rijmen niet en daar kun je ondernemers niet aan ophangen.
5. Vachtverzorging. Supergoed idee, wanneer de huisvesting zich daarvoor leent. Maar wederom: als bouwkundige aanpassingen niet toegestaan worden mag het niet zo zijn dat een ondernemer moet stoppen in plaats van verbouwen als hij geen vergunning krijgt.
6. Voer en water. Geldt dat dan ook voor natuurgebieden zoals Oostvaardersplassen of andere begrazingsprojecten? Kan niet de bedoeling zijn om alleen de ondernemers verplichtingen op te leggen. Dat is nu wel het geval.
7. Ruwvoer voor kalveren. Moeten ze zeker hebben, maar permanente toegang is per leeftijd verschillend. Vanaf week 2 volstaat eerst prima dat ze bepaalde perioden wel en bepaalde perioden geen ruwvoer hebben. Idem voor water. Het is zeer ongewenst dat kalveren binnen enkele uren na melkopname water drinken. Bij permanente watervoorziening duikt een kalf meteen na de melk het water in met verteringsproblemen als gevolg. Laat dat over aan de ondernemer, huidige regelgeving volstaat prima (niet permanente watervoorziening).
8. Groepshuisvesting. Zie opmerking over vergunningsverlening. Daarnaast vind ik 2 weken leeftijd te vroeg voor een verplichting. Dat zou minimaal 1 maand moeten zijn. Te vroeg geboren kalveren, zwakke of zieke dieren moeten voldoende sterk zijn en dat is bij 2 weken beslist niet het geval. Voor 95 procent van de kalveren zal het geen probleem zijn, maar voor het resterende deel wel. En daar ontstaan dan problemen bij handhaving.
9. Individuele huisvesting kalveren. Geen aanvullende eisen aan stellen, wanneer het kalf bij de koe blijft is het onmogelijk eraan te voldoen en zo zijn er meer voorbeelden waarin het

theoretisch heel mooi lijkt, maar niet te handhaven is. Betreft hier relatief korte periode in het leven van het dier en daarom niet onbelangrijk, maar wel vergaand om andere dan de huidige verplichtingen aan op te leggen.

10. Transportleeftijd kalveren. Niet verhogen. Er is nu slechts een periode van 21 dagen waarin kalveren afgevoerd mogen worden (van 14 tot 35 dagen). Zie ook argumentatie bij permanente water- en voervoorziening; voor de meerderheid zal het geen probleem zijn, maar voor die dieren die bijvoorbeeld diarree zouden krijgen of ergens van moeten herstellen of te vroeg geboren zijn moet de 'window' niet kleiner worden. Extra bezwaar ivm de voorgestelde groepshuisvesting. Eerst 2 weken individueel, theoretisch dan dus met minimaal een ander kalf en daarmee dus nieuwe omstandigheden, ziektekiemen, etcetera en dan 1 of 2 weken later wéér verandering door afvoer. Dat kan het dier nooit ten goede komen, runderen zijn geen liefhebbers van verandering. Deze perioden dienen dus veel meer gestroomlijnd te worden en elkaar niet tegen te werken, wat in het voorstel dus gebeurt.

Algemene opmerkingen:

1. Het bevorderen van welzijn kan ik alleen maar toejuichen. Dieren die zich beter voelen zullen ook beter of gemakkelijker produceren en dat is voor ondernemers gunstig. Maar het betreft wel levende wezens. Ik ben er niet voor om zo gedetailleerd allerlei voorschriften op te leggen. Dat gebeurt bij bijvoorbeeld een dierentuin of dierenwinkel ook niet. Het bevorderen van welzijn dient uiteraard vanzelfsprekend te zijn, maar uitzonderingen zijn er altijd geweest en zullen er altijd blijven (denk aan de verhalen over verwaarlozing door psychische problemen etcetera).
2. Als je er voor zou kiezen wél allerlei aanvullende eisen te stellen is het wel noodzakelijk om dat allemaal te doen. Dus minimaal europees. Door alleen in Nederland extra verplichtingen op te leggen ontstaat er concurrentievervalsing en er is voldoende regelgeving die aangeeft dat dat niet mag. Dus óf allemaal, óf niemand extra verplichtingen opleggen. Tenslotte werken alle Europese agrariërs met hetzelfde GLB.
3. Als veehouders aan extra eisen moeten voldoen, kan het niet zo zijn dat ingevoerde producten onder het mom van handelsakkoorden wel zonder die aanvullende eisen hier verkocht mogen worden. Dat is gewoon niet eerlijk. Nu gebeurt dat al op grote schaal (een voorbeeld: geen legbatterijen meer in Nederland, maar die staan nu in Oekraïne en de eieren daaruit komen onder andere wel in Nederland terecht).
4. Ik maak me zorgen over hoe de extra kosten die allerlei maatregelen met zich meebrengen terugverdiend kunnen worden. Er wordt weliswaar gesproken over een convenant waarin ook de afnemers een rol spelen maar dat is nu ook al het geval en we kennen allemaal de voorbeelden waarin net te klein Nederlands fruit of een afwijkend formaat groente niet wordt afgenomen maar wel uit het buitenland wordt ingevoerd. Er moet ook een grens gesteld worden aan wat 'de klant' wil. Tot nu toe is het altijd zo, dat zodra het over geld gaat, alle principes overboord gaan. Dat moet daadwerkelijk veranderen wil een dierwaardige veehouderij slagen. Anders houdt de veehouderij in Nederland op en gaat het elders verder, zónder aanvullende welzijnsmaatregelen.
5. Het is niet de bedoeling om bezwaren af te wimpelen onder het mom van dat die tijdens de evaluaties etcetera verder belicht zullen worden. Wij burgers hebben dagelijks te maken met een wispelturige en onbetrouwbare overheid. De ene keer lokaal, de andere keer provinciaal, landelijk of Europees. De politieke spelletjes en methoden om zaken door te drijven zijn op geen enkele manier te rijmen met het leven in de natuur en alles wat daar van afgeleid is.